

continua la seva tasca de galan enamoradís en l'amor de temporada.

Estava reunit am sos inseparables companys de *fatigas* en un gran saló montat á la gran moda parisién: tapissos, miralls, marquesas, adredons, estors, cortinatjes, pabellons, pantallas, otomanas, sillons, balancins y tamburets, arreu y am *chic* colocats, quan bó y tirantse l'aroma d'un habano, se'ls aparegue Silda Tecla, am luxós trajo imperial, y saludantlos maliciosa y carinyosament, fou á assentarse enfront del piano y després de canbiar algunas paraulas am sos amichs es dirigí á D. Ramón y li dedicá la pessa que á tocar anava y am gest olímpich comensá á fer lliscar sobre'l teclat de l'armoniós instrument «Stela» sas finas y blancas mans d'ivori.

Llarchs moments passaren quan las fusas, semifusas, pianos y rellentants que Tecla executava á la maravel·la, feren que la son vencés á la música y D. Ramón, tancant els parpys y fent una petita convulsió de nirvis, quedá totalment adormit.

La coda de la composició de Tecla era magistral y al donar fi á l'última melopea, Tecla ho feu tan violentment que despertá de cop á D. Ramón, y élla, am sa veu tan dolsa com carinyosa y am picaresca rialla li preguntá:

—Que tal, D. Ramón, ¿qué m'en diu de la composició que li he dedicat?

Y D. Ramón, com á home després é intel·ligent en la materia, respongué:

—M'ha fet l'efecte, adorada Tecla, d'una visió musical d'en Morera, d'un concert clásich, profund.... d'una bagatela imitació fuga, d'un somni de claus y notas!....

Juanito.

Carbassas y rabaquet

R. Aregall: *Contra viento y marea* l'hem publicat. Las garrotadas no t'arribarán. Anirem publicant tot lo demás.—A. Cevadolsa y Pegatendra: Feste teu lo que dich á n'en R. Aregall.—Bernat Verdagner: Llastima qu'escrigui aquest catalá tan *seu*. Llegeixi forsa que V. vá molt bé. Se publicará.—Amadeo Barbany (ciclista): Está bé.—Epiphianys: Com suposo haurá vist, s'ha publicat. Guardis l'incògnit que var *mal-dadas*. La *dinámica* de EL NARRO anuncia un «ma-